

ABONNEMENT :
Men schrijft in te Tongeren bij
COLLÉE, uitgever en eigenaar van
dit blad. — Abonnementsprijs 5 fr.
Alle toezendingen van geld, brieven en aan-
ondingen moeten franco gedaan worden aan
en uitgever, Grote Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

DE POSTRIJDER

DER PROVINIE LIMBURG

ABONNEMENTEN :
Reklamen, vonnissen en andere arti-
kels, vooraan of binnen in het blad :
1 fr. den drukregel.
15 centiem den nummer.

Telefoon 12.

TONGEREN, 31 MEI 1919.

Dit nummer bestaat uit 6 bladzijden groot formaat.

België's weermacht.

De gewestelijke inoedeling.

De militaire voordelen.

Van militair standpunt pleiten voor de gewestelijke inoedeling allerlei voordelen :
1° Vlamingen en Walen, meesters en meesters van eenzelfde eenheid of onderdeel, reken eenzelfde taal, wruikt voortstruiken ;
2° barietrekkingen tusschen kader en oep, opleiding in de moedertaal en de gewestelijke omstandigheden van het krijgsleven, voltere uitvoering van den dienst vesting van het morele gezag der meesters, niger gemeenschap van gedachten tusschen eerderen en m'nderen, om ten slotte grotere manhang e morele kracht van de weermacht te verkrijgen.

2° Het algemeen gebruik van de moedertalen in maaschappen, krijgsgenies en administratie, is van groot nut, aangezien er voortvriit eene normale opleiding, tijdwinst en vertering van diensttijd, waan, die weermacht tot het maximum kan opgevoerd worden.

3° Daar de woonplaats der rekruten dicht bij de depots ligt, komt men tot beperking van de treinvervoer, alsmede de snellere mobilisatie en betere verlosregeling.

Nog vele andere voordelen zouden we kunnen opsommen, waaronder de voornaamste in : verdwijning der taalgeschieden in het leger, betere wisselwerking tusschen leger en ald, alsmede versterking van den nationaal en ald. Wij zullen het echter bij het reeds gemaakte laten, om over te gaan tot de voordelen uit het buitenland.

Buitenlandse voorbeelden.

Zoozamen de eenheidsleiders, die bij de inoeding geen onderscheid kennen tusschen de kruten, wat hun herkomst, ras of taal betreft, bestaan, maar ons weten, buiten België, mens ter wereld. Alleen in België, het Vadersland van Vlamingen en Walen kent men geene wettelijke homogene eenheden. In andere vrentegen, zelfs in sterk centraliserende Staten, heeft men homogene bataljons, regimenten en divisies, d. w. z. de verschillende volksdelen of nationaliteiten zijn afzonderlijk ingezeld.

De buitenlandse voorbeelden wijzen dus slijt op de militaire mogelijkheid der inoeding van het Belgisch leger in Vlaamse en Walen te behouden. Ook de wenschelijkheid in niet langer betwijfeld worden.

In het drietalige Zwitserland he de taal leger uit Duitse, Franse en Italiaanse bataljons. Voortvok, ruzierij en artillerie worden als kantongewijs ingezeld, wat groote voordelen van nationalen, moreelen en stoflijken rd op evert.

In Groot-Britanie geschiedt de werving per afschap. Men treft in de Britsche legermacht de verscheidenheden van het rijk, afzonderlijk gegroepeerd aan ; onder meer, Engelsche, hotsche, Walsche, Iersche, Australische, d-Afrikaansche, Landeasche, Nieuw-Zeelandse, Indische, ja zelfs joodsche troepen. It de Engelse eenheden streng gewestelijke in gerukreuter, blijkt uit benamingen als adon Fusiliers, Middlesex Regiment, enz. Deze gewestelijke werving en inoeding heeft dens den oorlog prachtig gewerkt en moie talrijke geleverd van vaderlandsche wedijver, s verve van de Britsche eendracht te hiden. Hadden de Britten echter het Belgische mengsel van de troepen, ze zouden slijt een groote mislukking hebben te hoeken had.

Over Frankrijk hebben wij tijdens den oorlog te zien van « troupes bretonnes, « troupes venennes, » enz., en andere vreemdelegioenen herdaad, juist gedurende den oorlog is men Frankrijk betruwen de groote morele kracht an befeelen van de departementen werving en inoeding.

Italië deelt zijn leger provinciegewijs in perigades. Zoo heeft men Romeinsche, Napolijsche, Turijnsche en andere brigades. In voormalig Oostenrijk-Hongarië had men itische, Hongaarsche, Tsjechische, Poolse, roatische divisies, Styrische en Zeeburgische regimenten. Waar Oostenrijk-Hongarië hter moeijeligheden had met zijn troepen, daag de aanleiding veelal in de centraliserende aatswerking en de herschappij van het utsch, als z. g. eenheidsleider. Dat liedje menen wij ook in België. In Oostenrijk-Hongarië is het nu uitgegaan : het weze een waarbewing voor onze « centralisten » en « eenheidsleiders ».

Wat Rusland betreft, toen het nog aan de zijr Entente streefde, lazen wij meermalen van berische troepen, Kaukasische, Oekraïnsche, Lettische regimenten, Donsehe kozakken enz. ook daar vond de gewestelijke inoeding dus epassing, als was het in verband met het algebruik alle behalve in den baan voor Leten en Oekraïners, wien het Russisch als kommando-taal was opgedrongen.

Duitschland, het om zijnen militaristischen rest beruchte Duitschland, had evenmin een ingomenheid eendracht. In zijn legereenheid, in makke het telken eendracht tusschen Pruisische, Hannoverse, Beitsche, adensche, Saksische, Wurtembergse, Mecklenburgse, Hessische, Thouringsche, Silezische regimenten en divisies, wat stellig beoefde als een prikkel ten goede op de korpgeest a het nationaal gevoel der Duitse volkstaten.

Let wel, alleen de onderdrukke volksdelen, smeljk Polen, Deensche Sleeswijkers en Franse Elzasers en Lotaringers, hadden geen eendracht in het Duitse legerverband, zoals trouwens ook elders de onderdrukke of swaakloosde volksdelen geen zelfstandige nheden in het legerverband van de onderdrukkende of sterk centraliserende mogendheid uitmaken.

Nog eenige voorbeelden.

De Vlamingen hebben net zoo goed als de alen recht op volledige culturele zelfstandigheid, met de daartoe vereischte bestuurselijke en militaire aanpassing. Alleen Vlaamse en Vlaamse eenheden, samengevoegd tot volledig ingeruste Vlaamse en Waalsche divisies, unnen in het leger Vlamingen en Walen volen en voorgevoerd een einde stellen aan de zoo stellige taal- en raswettie. Natuurlijk moet te eigen moedertal daarbij ook kommando-

taal wezen ; dus Nederlandsch voor de Vlaamse en Fransch voor de Waalsche eenheden.

Het gaat niet op, zich te beroepen op tegen-natuurlijke toestanden elders of uit vroegere tijden, die regelrecht tegen alle democratie vloeien, om eea kommando-taal voor het gehele Belgische leger te willen behouden. Er mag inderdaad geen tweespalt wezen tusschen het recht der Vlamingen op culturele zelfstandigheid en het Belgische staatsbeleid. Trouwens, ware het inderdaad noodzakelijk maar eea kommando-taal te gebruiken voor het gehele leger, dan zou die taal evoenged het Nederlandsch kunnen zijn, omdat de Vlamingen wat de getalsterkte betreft de meerderheid zijn in België — dus ook de meeste soldaten leveren aan de weermacht.

Maar het is niet noodzakelijk, ten bewijze Zwaerland met zijne Duitse, Franse en It tlaamse bataljons, ten bewijze de inoinge samenwerking der legers van verschillende rassen en inder tijdens den afgelopen oorlog. Werken alleen niet eeljk front niet samen : Belgen, Britten, Franschen, Italianen, Portugezen en Amerikanen ?

Hebben wij niet meer dan eens gelezen van gemengde formaties, samengesteld uit zoovele Franse bataljons en zoovele Britsche regimenten, of van deze eenge Britsche brigade handelend in samenwerking met een paar Belgische of Franse artillerie-regimenten, onder een opperbevel ? Tijdens den grooten Yerslag vochten zijde aan zijde, n t zelden in gemengde formaties, Belgen, Britten en Franschen.

Aan het Russische front vrochten aan den kant der Entente : Russen en Rumenschen, bijgestaan door Belgische en Britsche afdelingen gepanzerde autos ; aan den kant der Centralen : Duitschers, Oostenrijkers, Hongaren, Bulgaren en Turken.

Aan het Macedonisch front werd aan onzen kant zijde aan zijde gestreden door Britten, Franschen, Grieken, Italianen, Russen en Serviers, aan den kant der Centralen door Bulgaren, Duitschers, Turken en Oostenrijkers.

De legerheroorming.

Waar men legerformaties van zoovele verschillende rassen en talen in innige samenwerking en onder eea opperbevel heeft weten ooperen gaat het loch niet in er op, aan de mogelijkheid der inoeding van de Belgische weermacht in Waalsche en Vlaamse eenheden te twijfelen met behoud van het eene, ondeerbare opperbevel.

Voor men jarenlang geen gralen geonden heeft in 't samenbrengen in e zelfde regimenterverband van Vlamingen en Walen, die elkaars taal niet verstaan, onder de Franse aanvoering van een veelal Vlaamsch onkundig officierskorps en in minder kader, is het duidelijk d t het beslist beter moet gaan — zoo in zedelijk als in technisch opzicht — met een samenvoegen van Vlaamse en Waalsche tactische eenheden en opleiding en aangevoerd in eigen taal, voorzien van de noodige vertalingen, leersitten, hit gebeel leger staande onder eea opperbevel.

Alidus wordt ons leger een echt nationaal instelling, ten volle aangepast aan de tweeledige weezelijkheid van België en zullen alle nationale krachten, zoowel van Vlamingen als van Walen, in volle wederzijds vertrouwen, zonder te moeten vrezen dat de taal der eenen de taal der anderen zal verdringen, aan elkaars aansluiten, ook de Belgische gemeenschap zoo in, als uitwien hij te versterken en de vaderlandsche eendracht maakt Macht, tot eene werkelijkheid te maken.

Zonderlinge moraal.

In den loop van het lawijd, dat verleden week in de Kamer het bijna onmogelijk maakte iels van de sprekers te verstaan, heeft men echter het volgende uit de onderbrekking van den heer minister Anseele kunnen opvatten :
« De Engelse verklieden hebben van den oorlog geprofiteerd, om hunne eischen te doen zegprealen, en zij hebben gelijk gehad ».

Kan het oordeel zijn van den heer minister, maakt i is eene stelling die wij nooit zullen aannemen.

Want hij geeft, met die woorden, volkomen gelijk aan de activisten. Die zagen ook dat men de oorlogsomstandigheden moest te haat nemen om het Vlaamsche programma in zijne breedte opvatting door te drijven ; en die zouden dus, volgens de woorden van den heer Anseele, eigenlijk gedaan hebben wat men behoeft te doen.

Het eene verschil is, dat de Engelse arbeiders gehandeld hebben, in hun eigen en onbezielde belang, terwijl wij hier gebede in een bezet land en in samenwerking met den vijand.

In den grond is het eene zoo wat af te keuren als het andere, aangezien, wanneer alle standen moeten profijt trekken om hun bijzonder programma uit te werken men overal naar een volslagen geharrewar zou gegaan zijn.

Is uit licht en onderwerping aan het beginsel, dat de nood van het vaderland alles overheerschte, dat de Vlamingen in hunne gebedeelheid geweest zijn de activisten te volgen.

Om de waarheid te zeggen, ze krijgen van dag staank voor dank ; en als ge de jongste Korpverslagen leest, en ge ziet hoe ze daar te werk gaan, hoe ze den bodem inslaan aan alle hoop der passieven, dat er na die jaren ellende een tijdperk van gerechtigheid zou aanbreken, dan vraagt ge u af, of eerlijche en trouw soms niet het erfgoed zijn van 'n naieven alleen.

Van den eenen kant ziet ge met duizenden burgers, handelaars, nijveraars geruineerd, zag dat ze niet wilden medewerken met den Duitseh ; en zij die de centen hebben hebben spelen vandag schoon weer erme en rijden en rosten dat het klettert.

Van den anderen kant ziet ge met duizenden oprechte goede Vlamingen, die ook niet wilden medewerken met den Duitseh ; en als die vragen dat hun nu door de eigen regering recht zou geschieden, dan ziet ge heel de bande der Vlaamschvrijdijnden voortuit springen om het te weigeren.

Is er nu van te adegouteeren eerlijk uw plicht te vervullen of deftig man te zijn ; zij die niet voor den Duitseh wilden werken heet men vandag, de eone stommerikken ; zij die te arm zijn gebleven en de andere, die te arm, omdat ze vlaming blijven zoals ze 't al, zij ziju geweest. Merci.

MEER LIEFDE.

Het woord dat ons den naam doet kennen van het oudste van 't menschen gevoelen het woord dat de schoonst parel in de kroon die de

ziel van den mensch versiert heet : liefde ».

Dit woord in daden omgezet volgens Christus voorbeeld, zou ons trandaien in een lust of herscheping en wij zouden de schreuwende misstanden niet kennen die op heden in onze maatschappij heerschen.

Waar de liefde heerscht is vrede, waar vrede heerscht is geluk.

De liefde heeft een ruim arbeidsveld. Dat veld willen wij even overschouwen, de valsche liefde aantoonend en de ware voorhoudend, opdat wij ons een juiste voorstelling van de betekenis van dit woord zouden kunnen doen en zoo van de ware liefde de onze maken.

Waar moet er liefde bestaan opdat zij volmaakt weze : Liefde moet er wezen bij den eenling, bij de samenleving en beider liefde moet terug keeren tot God die haren oorsprong, haar beginsel is. In ieder menschen heet weze dus de liefde driadivuidig : 1° liefde tot zich zelf ; 2° liefde tot den naaste ; 3° liefde tot God.

De liefde tot zich zelf bestaat in een overledene eigenlieft, waardoor wij ons eigen willen vertiefen en dat dikwijls ten nadeele van anderen, waardoor wij ons eigen voorop stellen, ons werk als het beste het schoonste, het meest doorgaan en zelfs ons eigen maken de eer, die aan andere toekomt ; dat heet ijdelheid, dat is bedrog !

De ware liefde tot zich zelf bestaat in een rechtvaardig streven naar een tijdelijk geluk heer op aarde en naar een eeuwig geluk voor een ander leven. Dit geluk hier op aarde is alleen te vinden in een menschelijk bestaan, een deftig leven en een trouwe vervulling van de plichten. Wie daarin zijn tijdelijk geluk zal zoeken, zal mistoen zijn eeuwig heil verzeeken.

Hij die integendeel zijn geluk wil vinden in loutere eigenvoldoening, in licht-zinnig vermaak zal zich bedragen zien daar bij het geluk zoekt waar het ware geluk niet te vinden is.

Dat de liefde tot ons zelven ons eigen dan niet verblinde, opdat wij niet eenmaal zullen uitroepen : « Alles is ijdelheid behalve God te dienen ».

De liefde mag niet bepaald blijven tot den eenling zelf ; neen, de liefde tot den naaste moet ook in leders harte branden.

Liefde moet er wezen in het huizegezin, dat de grondsoort is der samenleving. Van man tot vrouw en wederkerig, van de kinderen voor hunne ouders, van de onlerlingen voor hunne meesters, in eea woord de enige ware kristene liefde die alleen bij machte is onafgebroken te doer heerschen het ware geluk en den genotvollen vrede.

Immers waar christene liefde is, daar wordt veel vergeven en de wederzijds verdragzaamheid beoelend. Die ware liefde steunt op rechtvaardigheid, en wederzijds christen eerbied. De liefde zoo verstaan en beoefend in elk huizegezin is de grondslag eener gelukkig samenleving. Wie integendeel zijne iedelijheid, wat helas op ons ogen maar al te dikwijls het geval is, op ijdele vergankelijkheid den zoals het geld, de schoonheid de gekmakke maniere heet zijne liefde in 't aard gebouwd en ze vergaat wanneer hare oorzaken verdwijnen. Zulke liefde is oorzak van het ontstaan van zooveel slechte huizegezinnen, oorzak van het verval der maatschappij.

Waar de christene liefde in onze huizegezinnen dieper ingedrongen wij zouden meer over-eenkomst en vrede in te reuschen en de belooft de trouw tusschen man en vrouw zou in vele gevallen geen ijdel woord meer zijn.

Dan ook zou onze samenleving van die zelfde kristene liefde doordrongen zijn en wij zouden wellicht nooit a hruwende toestanden van uitbuitingen en verdrukking hebben zien ontstaan welke aanleiding hebben gegeven tot verbitte ring tusschen kapital en arbeid, ja tot opstand en zalis, wat God verhoede, mischieten tot Bolsjewisme.

Kristene liefde is, wat men ook zegge, de eer van onze samenleving, die redding der wereld ! Haar beoefenen, haar verspreiden weze dus onze leus.

Bij de liefde voor zich zelf en de liefde voor den naaste moet ook opdat zij volmaakt weze, de liefde tot God zich voege. God, het opperste, het volmaakte wezen, omsluit in Hemzelve de hoogste liefde. Volmaakt is de liefde van den Schepper voor zijne schepselen, Christus leven is niets anders ge eest dan liefde, van de Krib tot het kruis. Daar liefde wederzijds verlangt, wie zal er dan zijn hert welvoren aan hem die liefde zelf is ? Het is dus ons aller plicht de liefde tot God bij ons te h oelen en te ontwikkelen. Zoo zal de liefde, tot God, haren oorsprong, terug keeren en de heilzaamste uitwerking zal, ich in ons doen gevoelen. Meer liefde weze dus den kreet van den eenling, van de maatschappij ; meer kristene liefde lief te heil onze samenleving, tot afschaffing van den klasenstrijd, tot broederlijkheid onder de volkeren, tot eer en glorie van God die de ware liefde is.

DE FRANSCHE KAMER HULDIGT HET VROUWENSTEMRECHT MET DE OVERGROOTE MEERDERHEID VAN 329 STEMMEN TEGEN 95.

Eene wetsprekende les voor de laatste-nieuwe liberalen in België.

De Franse Kamer heeft dus ook het stemrecht voor de vrouwen aangenomen. Het is de alghelede vrouwelijke zegerpraal. Deze is volledig dat de liberale bladen in België als in een soort van bedwelmend gedompeld zijn. De meesten zeggen er niets over of eene pijnlijke tegensprekigheid te vermijden. De « Independence » nochtans, verklaart de belangrijkheid van de gebeurtenissen. « Deze aanneming, zegt dit blad, heeft een geweldigen indruk in de parlementaire middens verwekt. Men kan niet zeggen dat deze stemming eene verrassing is, des te meer dat de vrouwenbeweging in Frankrijk geenszins de ruimte heeft geluk die in Engeland.

Het ontwerp der commissie had enkel ten doel de vrouwen kiezer en kiesbaar uit te roepen voor de gemeente en alzo eene eerste doch voorzichtige profreeming te maken, alvorens verder te gaan. Maar de opzienbarende tusschenkomst van de III. Viviani en Briand heeft dit voorstel in duigen doen vallen en een stemming van beginsel weggedragen, die aan de vrouw de volledigheid der staatkundige rechten schenkt.

De roede van M. Viviani was van eene wonderenswaardige wetsprekendheid ; Die van heer Briand, zeer aandoeljk ».

Men kend de twee argumenten onzer Belgische blauwen om hun vrijdijdel tegen het vrouwenstemrecht te staven : 1) De vrouwen vragen niets. 2) Er bestaan redenen om eene

te sterke ineming van den Godsdiens op het gemoeid erf vrouw te duchten. Deze twee argumenten werden in de Franse Kamer ernstig besproken.

Op het eerste punt antwoordt de heer Viviani aldus : « Werden onze wetten op den arbeid aangezien om aanvraag der werkende klas ? De passiewet voor het werkvolk werd gestemd ondanks de enkanting der arbeiders zelven ! diem wij moeten wachten om wet en te maken totdat de belanghebbenden het eenpaar willen, dan hebben wij niets anders te doen dan te verdwijnen om plaats te maken voor eene vergadering van notarissen, die ten volle bekwaam zijn om akten te maken die moeten uitgevoerd worden.

En op het tweede punt : moet men verwonderd zijn dat de goddienstige maatschappij, die door hare betrouwelijkheid door de zachte vormen harer instellingen door de menigvuldige troostmiddelen die zij hezit, den weg der harten heeft weten te vinden, in de eenzaamheid deze leedere gedachte wist te pikken, die de burgerlijke maatschappij had laten uitsluitend verlaten had. Wij, de mannen, mogen ons niet te fier op onze eigene werken toonen.

In het hooge belang der republiekische waardigheid vragen wij, dan na den oorlog. Hoe ? Gedurende vier jaar heeft de vrouw in de hospitalen aan en arbt 't het front hare leven blootgesteld, den 'ubellen troost harer liefde en harer schoonheid prijsgegeven en er zouden nog mannen gevonden worden om af te breken met datgene wat alous de voorbijgijde schoonheid der Republiek was. Ik wil het niet geloven ».

De heer Briand, even bloedvol antiklerikaal als M. Viviani, voegde erbij : « Wij hebben het stiel van het algemeen stemrecht voor de mannen en vrouwen zien zegprealen bij andere naties. En beiden zouden wij de kleine pro-feminisim op andere plaatsen gedaan, willen beginnen en alzoo dertig jaren achteruit gaan. Zij hebben hunne uitslagen gegeven ; zij hebben getoond dat de vrouw bekwaam is om in andere landen en ook in het onze te stemmen.

Van dat oogenblik dat de vraag gesteld wordt of de vrouw de gelijke van den man in het huizegezin i, dan kan zij maar alleen bestemdij opgelost worden.

Ook zal ik de volledigheid der rechten voor de vrouw stemmen ».

Na zulke klopping is het niet te verwonderd ron dat de liberalen in België de stem verloren hebben.

Wij eindigen dit artikel met onze lezers het uitbrek mede te delen van een schrijven van de socialistische senator Leken en « Le Peuple » het verscheinen. Na gesproken te hebben over het eene wij hierboven aanteekent en bevestigd te hebben dat meer dan de twee derden der Europe se staten het stemrecht aan de vrouwen verleend hebben eindigt hij als volgt :
« De Belgische arbeider-partij heeft besloten het stemrecht der vrouwen bij gedellen toe te passen. Zoo is 't goed, en wij meenen dat zij wijdelijk gehandeld heeft ; maar wij mogen echter de oogen met sluiten voor de stralen der zon die ons verlicht. Wij mogen niet den hoop slaan op een zwemmen tegen de golven, die ons meeslepen. De gebeurtenissen zouden onmededogend den tegenstand van alle voordoorleeden en alle armhartige berekeningen wegvagen.

Walen over de Vlaamse kwestie.

In « l'Opinion Wallonne » lezen wij :
« Wij zijn ervan overtuigd, indien de Walen in den toestand hadden verkeerd van hunne Noorderbroeders, indien zij Wallonie verbarst hadden gezien door de tweetaligheid die het nastreven van hun ideaal onmogelijk maakt, zouden zij meer dan geweldigen opstand hebben gekend. Onderstel even dat de hoog-re burgerij van Luik, Namen en Bergen het Vlaamsch als taal had-n aangegenomen, terwijl het volk voorting Fransch te spreken. Dan losstaan wij hierboven aanteekent en bevestigd te hebben dat meer dan de twee derden der Europe se staten het stemrecht aan de vrouwen verleend hebben eindigt hij als volgt :
« De Belgische arbeider-partij heeft besloten het stemrecht der vrouwen bij gedellen toe te passen. Zoo is 't goed, en wij meenen dat zij wijdelijk gehandeld heeft ; maar wij mogen echter de oogen met sluiten voor de stralen der zon die ons verlicht. Wij mogen niet den hoop slaan op een zwemmen tegen de golven, die ons meeslepen. De gebeurtenissen zouden onmededogend den tegenstand van alle voordoorleeden en alle armhartige berekeningen wegvagen.

« Men zegt ons dat het nuttiger is voor de Vlamingen nu opvoeding in het Fransch door te maken uitstekend. Maar dan kunnen de Engelsen zeggen dat britsche cultuur de egyptische overtreft en dat deze laatste gelukkig moet zijn dat haar de eerste wordt opgedrongen ».

Twijfelers trouwen niet aan dat de Vlamingen eene taal hebben die krachtig genoeg is om een hooge cultuur te bereiken.

« Het flaminganisme h kampen is de rijkheid bekamp-n. Het is zich stellen in den weg van een volk dat naar zijn herleving gaat. En dat willen de Walen niet ».

De Vredesconferentie te Parijs

De Hollandse Belgische onderhandelingen. De twee zittingen, die reeds plaats gehad hebben en waar de traktaten van 1839 besproken werden, hebben den indruk gelaten dat er van weerskanten, de beste geneidheid bestant om rechtzinnig tot eene overeenkomst te komen.

Voor zooveel het mogelijk is besluiten te trekken uit de eerste gedachtenwisseling schijnt het dat Holland, alhoewel de stelling van de Bondgenooten htreidend volgens dewelke het traktaat van 1839 moet herzien worden, zou willen dat die herziening niet zou geschieden over de grondgebiedsbehalingen van het traktaat. 't is overigens ook zoo dat Jonkheer van Karnebeek het verstaat Van Belgische zijde beschouwt men het gelijk voorbehoud niet verdedigend in rechte maar de politieke, economische en grondgebiedsbehalingen van het traktaat en onoverdeelbaar geheel vormen.

België wij er toe komen veiligheidswaarborgen te hebben voor zijn bestaan. De sluiting van de Schelde, waardoor Antwerpen afgezonderd is, en het gebruik dat de Duitse legers in November 1918 maakten van Hollandsch-Limburg, hebben bevestigd dat er daar bestendige oorzaken van zwakheid zijn voor de verdediging van het Belgisch grondgebied. België is, bijgevoegd, van oordeel dat benevens de andere bepalingen van het traktaat van 1839, ook die rakende het grondgebied moeten herzien worden.

Waarschijnlijk zal de kwestie onderworpen worden aan eene commissie van militaire en

ekonomische techniekers, waarin de vijf groote mogendheden, België en Holland zullen vertegenwoordigd zijn.

Duitschland heeft maar in zijn lot berusten. M. Clemenceau heeft aan de Duitschers laten weten dat hun land zijn deel moet dragen in de ramp die de heele w reid teistert. Dit deel is overeenkomstig zijne verdiensten en wordt niet gemeten naar zijne kracht.

De Europeesche volkeren zullen langen tijd hijnja voor ieder and t zwart-lasten te dragen hebben. Het is Duitschland dat hen deze heft oplegged en het is dus niet meer Jan bilijk dat het die, in de mate zijner krachten, helpe dra-gen.

Zoo Duitschland lijdt, spruit dit niet voor uit de vredesvoorwaarden, maar uit de daden van hen die den oorlog begonnen en verlengd hebben.

De verwoesting der Fransehe mijnen.

Maarschalk Foch had de Duitse commissie te Spa de documentatie gevraagd in zake der verwoesting der Fransehe mijnen. De Duitschers antwoordden dat deze niet bestaan daar de verwoesting niet systematiek maar geleidelijk plaats had.

Duitse experts zullen nu met Fransehe mijnbestuurders te Spa over deze kwestie bespreken.

De militaire maatregelen tegen Duitschland. De correspondent van de « Time » die Keulen zegt dat de troepen gered zijn om te rukken, indien de Duitschers zouden weigeren het verdrag van Versailles te teekenen.

« Het Amerikaansche leger van reeds van Woensdag af zijn maatregelen. Van den West-Rijnover trokken er 900 auto-amions naar Coblenz. Op is-dere camion bevinden zij h 30 tot 40 volldijge uigterste soldaten.

De bevoijing van Coblenz was eer onder den indruk toen het al deze beweging zag.

Beoelingen voor de onderoefening.

De Scheidemann-regering had een beooging ingebracht om den indruk weg te nem-n van deze door de onafhankelijke ingericht. De eerste trok eenige duizenden bij de laatste honderdhuizen man vereenigd had.

Op eene vergadering der arbeiders- en soldatenraden werd eene protest-missie aangenomen tegen de beweging, om het Duitse volk een kritisch standpunt te bieden. De motie bleef krachtig tegen de regering, die de christen-nistische vergaderingen te voorkeed in plaats van naar een verlichting der vredesvoorwaarden te streven. Het is de plicht der eer-ering het Duitse volk den vrede te be-zorgen.

Vooraardere aan Oostenrijk

De Weener « Mittag-zeitung » weet mede te deelen dat de Entente aan Duitsch Oostenrijk de volgende vredesvoorwaarden heeft gesteld :
1. Volkomen afzien van de aansluiting bij Duitschland en geen enkele poging doen om op een later tijdstip die aansluiting voor te bereiden.

2. Principieele geneidheid om deel te nemen aan de Dnna federatie, die voorlopig slechts als economische en financieele bond gerekenend komt. Dit recht te oopnupt wordt Duitsch-Oostenrijk geantwarserd. De staten, die aan de Dnna-federatie zullen deelnemen worden nauwekerig aangevoegen, waarbij uitbreiding mogelijk is.

3. Betaling van een groote oorlogschade-vergoeding in goud.
4. Overneming van de oorlogssleeninge, die tot een bepaald percentage ook den Hongaren zal opgelegd worden.

5. Erkenning van de grenzen, die Duitsch-Bohemen, Duitsh-Moravie, een groot gedeelte van Silezië, Oostenrijk-Tirol en Siermarken van Duitsch Oostenrijk afcheiden.
6. Vollestemming in West-Hongarië.
7. Regeling der binn-landsche toestand in Duitsch-Oostenrijk en vaststelling door de regering van haar binnen- en buiten-landsch beleid op een wijze, die volkomen strookt met de wien ch-n der Entente.

Het niet aannemen van deze voorwaarden zou ten gevolge hebben, dat de levensmiddelentoevoer zou worden afgesneden en Duitsch Oostenrijk financieele verplichtingen zouden worden opgelegd, die het zelfstandig voortbestaan voor langen tijd onmogelijk zouden maken. Tot eene besetting zal echter niet worden overgegaan.

Als de Duitse Regering weigert, s'uit men afzonderlijk Vrede met Beieren, Baden en Wurtemberg.

« It Frankrijk wordt gemeld dat wanneer de Duitse negeering moest weigeren te teekenen men dadeljk den opmarsch zou voortzetten en nieuwe maatregelen zouden genomen worden om met de Bondstaten van Duitschland afzonderlijk vrede te sluiten. Volgens verkering inlichtingen zouden Beieren, Baden en Wurtemberg op het oogblik niet beter wenschen.

Ook is de Britsche generaal sir W. Robertson in Conferentie getreden met den Amerikaanschen bevelhebber over de maatregelen te nemen in geval een nieuwe oofligtoestand moest verschijnen. Zij hebben de vraag bestudeerd van het bombardieren der Duitse steden.

Indien Duitschland moeijeligheden in den weg zou leggen, zouden niet alleen Berlijn en München, maar ook al de andere groote steden van Duitschland door vlieger-bombardementen worden. Uit de besprekingen der Amerikaansche en Engelsehe generaals blijkt dat men het acht en dag zou doen.

Een groot aantal Engelsehe ooflieren-vliegers zijn reeds op hunne post en de plans worden reeds met de hooften van den Amerikaanschen vliegdienst besproken.

De Entente wil van geen mistel weten om schijnredenen maar de Duitschers, die steeds als overwinnaars spreken, doen hgrijden, dat zij overwonnen zijn.

Ieder geallieerd land heeft den vrede noodig en den vrede zullen de geallieerden h-komen, omdat zij er recht op hebben en het willen.

Dat de Duitschers naar zulke bombardementen van 't uit de lucht niet verlangen is begrijpelijk ; 't zal hen dan oot dwingen naar den vrede te verlangen, hoe zwarig hij ook moge wezen.

België's weermacht.

« Binnens de acht maanden zal de bevolking kunnen uitspraak doen. Een uitzond ring wordt slechts gemaakt voor Pruisisch More-niet, tellende minder dan 500 inwoners en wiens bosschen aan België zullen behooren als schadeloosstelling voor de door Duitschland verwoeste bosschgebieden in België.

Het Saarbekken gebied.

M. Clémenceau heeft de Duitschers geantwoord dat wat zij in zake h Saarbekken gebied, een dwangbeheer noemen, h t beater is van den volkerenbond.

De genom n beslissing werd genomen in 't belang en volgens de rechten der bevolking.

Ook werd de schade aan Frankrijks steenkoolmijn-n toegebracht, niet uit het oog verloren. De bevolking overigens zal zoo vrij zijn als vroeger en over vele voordelen beschikken.

Eene levering van steenkolen kon het eigendoms- en inbatingrecht niet vervangen dat alleen Frankrijk kan schadeloos stellen.

De betaling in goud zal door een ander betalingsmiddel mogen vervaangen worden.

De vredevoorwaarden voor Oostenrijk.

De vredesvoorwaarden voor Oostenrijk moesten den 27 eeer aangevuld worden. Zij zijn aan de Duitse rijksehe afvaardiging op Woensdag 28 Mei overhandigd geworden.

Lit Saint Germain is te Weenen een telegram aangekomen, meldend dat de Oostenrijksche afvaardiging Zaterdag er bij M. Clémenceau op aangevrongen heeft de onderhandelingen bij hoogergronden uit te beginnen.

Het Oostenrijksche leger.

De bepaling in het verdrag voor Oostenrijk, die deze leger, een der machtigste in Europa, op minder dan 20,000 man brengt, is een der angrijke.

Dit leger is zoo klein om reden dat Duitschland, dat 70 miljoen zielen telt, maar over een leger van 100,000 man mag beschikken. Het is dan ook natuurlijk, dat Oostenrijk, dat 10 of 11 miljoen inwoners telt, zijn leger tot een 20,000 man zal beheliden.

Zware artillerie zal Oostenrijk ook niet meer mogen bezitten ; enkel 8 batterijen veldgeschut.

Een klein Oostenrijk.

In Frankrijk, dat een moezendheid van olijver-zich behoudt, zal door het ophouden van zijn pr vrees tot nieuwe staten gesteld worden aan de Balkanstaten, voor wat zijne uitgestrektheid en zijne inkom-thermen betreft.

Den 1 ten gevele zal t Oostenrijk, maar Duitschland hooftzakelijk de schadevergoeding moeten beta len.

Danrom ook zijn Oostenrijksche financieele verplichtingen in twee gesplitst. De schuld van voor den oorlog zullen de nieuwe Staten moeten dragen hebben. Wat de schade betreft, door den Staat van Wier is nog niet beslist of de nieuwe Staten er hun